

VA SER UN CAPVESRE AL PATI

Al meu amic Miquel Pérez

S'esmuny la vesprada amb notes lleugeres,
al lluny, la mar s'aquieta en arpegis
i el vent pessiga a les ones un cant
de nimfes conformides i fulgents.

Dels teus dits naixen els rius i la luja
i les hores i el sol i la nit màgica,
com un ordre de paraules no dites
trencat només per l'ai d'una campana.

Això era sota un arbre, en un pati,
quan els ocells enmudien al jóc,
quan tants pensaments alçaven el vol.

L'abraçaves perquè et seguís el gest,
enamorada del teu nom per sempre,
per sempre el teu nom té veu de guitarra.

Tomàs Llopis. Sospirs de Babel. Editorial El Tall. 2006